

# Háje

Dagmar Andrtová-Voňková

Loukou, lesem, bystřinou  
jak bílé nohy letí  
světlé mráčky krajinou  
a luna nad perletí  
paměť mé krajiny  
kde vystupují ze hlíny  
mocné jarní byliny  
háje, kde kvetou háje  
Slunci ležím v rukou  
a v srdci mi tlukou  
dávné jinotaje  
háj háj háj háj haháj hou  
háj ..

Slunci ležím v rukou  
a v srdci mi tlukou  
háje, rozkvetlé háje

Nebe leží na lžici  
vlahé lesní louže  
loukou běží za přeslicí  
parohatý bůžek  
paměť mé krajiny  
jež jako mocný šém  
má z duhy diadém  
háje, kde kvetou háje  
Slunci ležím v rukou  
a v srdci mi tlukou  
dávné jinotaje  
hóhohohohó ..

.. háj, háj, háje  
háj, háj, háje ..